

РЕШЕНИЕ

№ 35886

гр. София, 31.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
публично заседание на 09.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **5866** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.226 вр. чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е след отмяната на Решение № 2503/15.04.2024г., постановено по адм.д. № 11474/2023г. по описа на Административен съд София-град, с Решение № 695/24.01.2025г., постановено по адм.д. № 5586/2024г. по описа на Върховния административен съд. Дадените задължителни указания от касационната инстанция са при новото разглеждане на делото от административния съд да бъде извършена проверка за законосъобразност на оспорения акт на основанията по чл.146, т.2 - 5 АПК.

Съдебното производство е образувано по жалба на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ /ДПУСЯ/ срещу задължителни предписания за язовир „Заминец – 19“, [община], Област В., с определен срок за изпълнение до 29.12.2023г., обективирани в Констативен протокол № 03-01-45/13.09.2023г., съставен от старши инспектор И. Д. И. и главен инспектор И. А. С. – служители в Регионален отдел „С. България“-офис В. на Главната дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/.

С жалбата се иска обявяване нищожността на дадените предписания, в условията на евентуалност – отмяната им като незаконосъобразни. Твърди се, че органът, издал предписанието не разполага с материална компетентност за това, а правомощията за издаване на предписания за ремонт и поддръжка на язовирите са на комисиите по чл.138а от Закона за водите, които се назначават от областния управител. На следващо място се обосновава твърдение за нарушение във формата на акта, а именно непосочване пред кой орган и в какъв срок може да се обжалват предписанията.

Налице били и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като инспекторите, преди издаване на оспорените предписания, не обсъдили обясненията и възраженията на жалбоподателя, с което допуснали нарушение на чл.35 АПК. Освен това липсвало уведомяване на жалбоподателя за откриване на производството и предстоящото издаване на акт с такова съдържание като оспорвания. По този начин оспорващият бил лишен от възможността да направи своевременно възражение още на този начален етап от процедурата. Нарушението намира, че е съществено тъй като е попречило изясняването на релевантната фактическа обстановка и установяване на всички относими факти, което обуславя нищожност на акта. Твърди се и че актът е несъответен на целта на закона. Претендира присъждане на направените в производството разноски, в т.ч. юрисконсултско възнаграждение.

При новото разглеждане на делото жалбоподателят, редовно и своевременно призован, не се представлява в съдебно заседание.

Ответниците по оспорването, в писмено становище, постъпило по делото на 07.10.2025г., мотивират подробни съображения за неоснователност на жалбата. Поддържат, че предписанията са издадени от компетентен административен орган, чиято компетентност произтича от разпоредбата на чл.190, ал.4 вр. чл.190а, ал.1, т.3 от Закона за водите /ЗВод/, правомощията по които са предоставени с нарочен акт на председателя на ДАМТН и в какъвто смисъл е съдебната практика. Дадените предписания се мотивира, че съответстват на законовите разпоредби и преследват единствено целта да се осигури безопасна техническа експлоатация на съоръженията за гарантиране живота и здравето на хората. Намира за спазена установената в нормативния акт процедура като по отношение възражението за неспазване на чл.26 АПК посочва, че при извършената проверка е присъствал представител на жалбоподателя, подписал констативния протокол. Претендира се присъждане на разноски. В съдебно заседание ответниците не се явяват и не се представляват.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Не се спори между страните и от доказателствата по делото се установява, че с Писмо изх.№ 85-00-664/29.08.2023г. началникът на Регионален отдел „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ – С. България, е уведомил изпълнителния директор на ДПУСЯ, че на основание чл.190, ал.4, т.1 и т.2 ЗВод и чл.116 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние служители на отдела ще извършат проверки на язовирните стени и съоръженията към тях на територията на Област В. в общините В., М., К., с предоставени права за управление и стопанисване на оспорващия. Сред посочените в писмото язовири е и яз.“Заминец“ на територията на [община] като по отношение на него е посочено, че проверката ще се извърши на 13.09.2023г. Писмото, видно от известие за доставяне, е получено на 30.08.2023г.

За резултатите от проверката е съставен Констативен протокол №03-01-45/13.09.2023г., от старши инспектор И. Д. И. и главен инспектор И. А. С. – служители в Регионален отдел „С. България“-офис В. на Главната дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Видно от протокола проверката е извършена в присъствието на инж.П. И. К. – ръководител регионално звено – В. към ДПУСЯ, в качеството му на представител на собственика. Обектът на проверката е индивидуализиран с идентификатор по кадастралната карта – 16256.28.19, посочено е че попада в землището на

[населено място] и че за него е съставен Акт за държавна собственост № 3759/16.12.2019г., както и че е предоставен за управление на ДПУСЯ, което предприятие е оператор на язовирната стена и съоръженията към нея. Според отразените в протокола данни язовирът е класифициран като малък, по см. на чл.141а, ал.1 и ал.2 ЗВод, втора значителна степен на потенциална опасност, първа категория строеж по см. на чл.137 ЗУТ. Типът на язовирната стена е гравитачна, язовирната стена е изпълнена от местни материали /земно-насипни/, завирен обем 252 000 куб.м при най-високо работно водно ниво, залята площ при НВРВН – 67,5 дка, най-високо водно ниво – 380,5м, предназначение – за напояване.

По отношение състоянието на язовирната стена е констатирано, че тялото е язовирната стена е земнонасипно, короната е почистена от храстовидна и дървесна растителност, въздушният откос е обрасъл с храстовидна и дървесна растителност, неизправен по см. на ЗВод към момента на проверката. Основният изпускател се намира в бетонова шахта откъм въздушния откос, не работи, липсва спирателен кран, неизправен по см. на ЗВод. По отношение на преливника е посочено, че до основния преливник е прокопан втори преливник с дълбочина от около 1,5м до 1м под кота преливен ръб на основния преливник и ширина около 2м до 3м с цел намаляване на водния обем в язовирното езеро. Преливниците са обрасли с храстовидна и дървесна растителност и са неизправни по см. на закона. Установено е също, че са изпълнени предписанията на комисията, назначена от областния управител, дадени с Протокол № 45/21.06.2023г. /приложен по делото/, а именно да се почисти от храстовидна и дървесна растителност короната на язовирната стена. Не е изпълнено предписанието, дадено от ГДНЯСС с Протокол № 03-01-40/21.07.2022г. /допусната е техническа грешка като е посочена 2023г., видно от съдържанието на Протокол № 05-ТП-09/13.09.2023г., съставен от служители на оспорващото предприятие, приложен по делото/ да се почисти преливника от храстовидна и дървесна растителност и да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател, а частично е изпълнено предписанието, дадено със същия протокол, да се почисти водния и въздушния откос и короната на язовирната стена от растителност.

С оглед установеното при извършената проверка са дадени следните задължителни предписания със срок на изпълнение до 29.12.2023г.: да се премахне храстовидната и дървесната растителност по въздушния и водния откос на язовирната стена; да се почисти преливника от храстовидна и дървесна растителност; да се възстанови експлоатационното състояние на основния изпускател.

По делото са приети като доказателства Протокол № 05-ТП-09/13.09.2023г., съставен от служители на оспорващото предприятие, съгласно който е извършен технически преглед на язовира като е установено, че преливникът е обрасъл, бързотокът след преливника е разрушен, основният изпускател също е разрушен и е запълнен с наноси откъм мокрия откос, няма контролно-измервателна система, короната на язовирната стена има слягания и пропадания, въздушният откос е обрасъл, водният откос е с нарушена каменна броня и обрасъл с дървета и храсти. Заключено е, че основният изпускател не работи и е неизправен, преливникът е неизправен и частично работоспособен, отводящият канал е неизправен и частично работоспособен. С оглед посоченото състояние е планиран ремонт, който да се извърши през 2023г.

При така установеното съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Процесният протокол обективира предписания, задължителни за изпълнение от техния адресат, с оглед което представлява индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК – властническо волеизявление на държавен орган, съответно подлежи на обжалване по реда на чл.145 и сл. АПК. Жалбата е подадена от адресата на акта и при наличие на правен интерес от оспорването с оглед неблагоприятното засягане на правната сфера на ДПУСЯ,

тъй като за него се създават задължения с конкретен срок на изпълнение. Тъй като в протокола, обективиращ дадените задължителни предписания, не е посочен редът и срокът за обжалването им, приложение намира разпоредбата на чл.140, ал.1 АПК, съответно срокът за обжалване изтича на 13.11.2023г. жалбата, по която е образувано настоящото производство е заведена при ответника на 10.11.2023г. или в преклузивния срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК съдът приема следното:

Оспореното предписание е издадено от компетентен административен орган – старши инспектор И. Д. И. и главен инспектор И. А. С. – служители в Регионален отдел „С. България“-офис В. на Главната дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, оправомощени със Заповед № А-776/22.12.2021г. на председателя на ДАМТН, с която на служители в агенцията, посочени поименно и с длъжността им, са делегирани правомощията да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях, както и да определят срок за тяхното изпълнение – т.5 от заповедта.

Конкретно с оспореното предписание по т.2.2. от процесния протокол на жалбоподателя е разпоредено извършването на дейности, които следва да бъдат квалифицирани като попадащи в дейностите, посочени в чл.138, ал.4, т.8 ЗВод – дейности, посредством които се осигурява постоянна защита, изразяващи се в мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация.

Оправомощаването произтича от разпоредбата на чл.190а, ал.1, т.3 ЗВод, съобразно която председателят на ДАМТН или оправомощени от него длъжностни лица по чл.190, ал.4 имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата по чл.141, ал.2, включително за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти и да определят срок за тяхното изпълнение.

Правомощията на председателя на ДАМТН за издаване на предписания във връзка с техническото състояние на контролираните обекти произтичат от възложената му с чл.10, ал.4 ЗВод политика по контрола върху техническото състояние и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях.

На основание чл.141, ал.2 ЗВод е приета Наредба за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние, с която са определени изискванията за осъществяване на техническата експлоатация на язовирите в различните ѝ етапи; изискванията за осигуряване на безопасна експлоатация в нормални, екстремни и аварийни условия; редът за извършване на анализ за техническото състояние и оценка на сигурността на язовирните стени и съоръженията към тях; задълженията и отговорностите на собствениците на язовири, язовирни стени и съоръженията към тях и на операторите, както и редът и начинът, по който операторът ще осъществява дейността си и пр. като съгласно чл.118 от наредбата за изпълнението на функциите по чл.117 - свободен достъп до контролираните от тях язовири; изискване на необходимите данни, сведения, обяснения и друга информация; даване на предписания на собствениците на язовирни стени и/или съоръженията към тях съобразно правомощията си по Закона за водите и тази наредба, включително да предписват на собственика/оператора предприемане на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на

контролираните обекти, намаляване на водните обеми (с изключение на язовирите по приложение № 1 към чл. 13, ал. 1, т. 1 от Закона за водите), както и да определят срок за тяхното изпълнение и пр., контролните органи извършват проверки, за които съставят констативни протоколи /чл.118, ал.2/. Този контрол е предвидено, че се извършва извън графика по чл.113, т.е. е различен от контрола, осъществяван от областния управител по реда на Раздел I от Глава втора на наредбата – „Комисия за проверка на готовността за безопасна експлоатация на язовирите“, регламентиран и в чл.138 от закона. Съгласно ал.1 от посочената разпоредба, защитата по чл.137 е оперативна и постоянна. Защитата от вредното въздействие на водите по чл.137 ЗВод включва 1. защита от наводнения; 2. защита от ледови явления; 3. защита на леглата и бреговете на реките от ерозия; 4. защита на бреговете от вълново въздействие; 5. защита от опасно повишаване или понижаване нивото на подземните води; 6. защита на водосборните басейни от водна ерозия; 7. защита от изкуствен самоизлив на подземни води; 8. защита от предизвикани от морето наводнения на крайбрежни райони. Оперативната защита се изразява в провеждане на дейностите по чл. 19, ал. 1 от Закона за защита при бедствия и се осъществява от Единната спасителна система /чл.138, ал.2 ЗВод/. Според ал.4 на с.р. постоянната защита включва дейностите, възложени на изпълнителя на задължението за извършване на обществени услуги за защита от вредното въздействие на водите и: 1. изграждане и поддържане на диги, корекции на реки и дерета и други хидротехнически и защитни съоръжения; 2. създаване и поддържане на системи за наблюдения, прогнози и предупреждения; 3. регулиране нивото на подземните води при опасното им повишаване или понижаване; 4. дейности за защита на водосборните басейни от водна ерозия; 5. поддържане проводимостта на речните легла; 6. изграждане и поддържане на укрепителни и/или брегозащитни съоръжения по морския бряг за защита от вълновото въздействие; 7. прилагане на мерки за предотвратяване и ограничаване на щетите, нанесени от природните наводнения, провеждани в съответствие с планове за управление на риска от наводнения; 8. изпълнение на мерки за поддържане на язовирните стени и съоръженията към тях в изправно техническо състояние и осигуряване на безопасната им експлоатация; 9. изпълнение на дейности по извеждане от експлоатация на язовирни стени и/или съоръжения към тях, които са в предаварийно състояние, до възстановяване на технологичната и конструктивната им сигурност или ликвидация на такива язовирни стени и/или съоръжения, ако възстановяването или реконструкцията им са нецелесъобразни; 10. поддържане на условията за корабоплаване по река Д.. Според чл.138, ал.5 ЗВод постоянната защита по ал.4 се извършва:

1. в границите на населените места - от компетентните органи по чл.140, ал.4;
2. извън границите на населените места:
 - а) при извършване на обществени услуги за защита от вредното въздействие на водите - от изпълнителя на задължението в границите на възложените му територии;
 - б) от компетентните органи по чл.140, ал.5 в останалите случаи.

В случая обектът на контрол е от компетентността на собственика на съоръжението – чл.138, ал.5, т.2, б.„а“ ЗВод, но не изключва контрола, предвиден в ЗВод от други държавни органи, вкл. от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор. Противното би означавало държавата, чрез своите органи да не упражнява контрол, респ. наказване при установена техническа неизправност.

Възложеният с разпоредбата на чл.138а, ал.3 ЗВод контрол, осъществяван от комисия, назначена от областния управител, е контрол за безопасна експлоатация на язовирите и съоръженията към тях по чл. 141б, ал. 1, т. 1, 2 и 3, т.е. от освобождаването на съхраняваните в язовира води поради разрушаване или неправилна експлоатация на язовира, т.е. касае се за друг вид контрол.

Оспореният е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити в т.ч. фактически основания за издаване на акта. Действително не са посочени правни основания за издаване на процесното задължително предписание, но непосочването на такова, според съдебната практика, не представлява съществено нарушение на изискването за форма на административния акт, тъй като правната преценка на фактите, извършена от административния орган не обвързва съда, доколкото той е задължен да извърши самостоятелна такава при преценка за законосъобразността на оспорения пред него административен акт по чл.146, т.4 АПК. Налице е и непосочване на реда и срока за обжалване на дадените предписания, т.е. липсва реквизитът по т.7, но този пропуск на административния орган има благоприятна за оспорващия последица – удължаване срока за обжалване на два месеца, поради което и така допуснатото нарушение не следва да се квалифицира като съществено. Предписанията са обективирани в констативен протокол за резултатите от извършената на място проверка, като самият протокол отговаря на изискуемото по силата на чл.118, ал.2 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях и за осъществяване на контрол за техническото им състояние, съдържание.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и съответно да мотивират отмяната на акта само на това основание.

На първо място невярно е твърдението на жалбоподателя, че не е уведомен по реда на чл.26, ал.1 АПК за образуваното производство. Както се установи от доказателствата по делото, това е сторено с нарочен акт, а по време на проверката е присъствал представител на държавното предприятие, подписал констативния протокол. Доколкото актът е съставен в хода на проверката, както и поради това, че не е предвиден задължителен срок в приложимия специален закон, в който адресата на мерките да има възможност да направи възражение по констатациите на проверяващите, то това възражение той може да направи при обжалването на крайния акт и разполага с възможност да представи всички относими според него доказателства в хода на настоящото съдебно производство.

Не се установява и другото твърдяно нарушение – издаване на акта в нарушение на чл.35 АПК, без преди това да са установени всички относими факти и обстоятелства. Състоянието на язовирната стена и съоръженията към нея са подробно описани в констативния протокол като фактическите установявания за тяхната неизправност пораждат правомощието за отправяне на задължителни предписания за привеждането им в експлоатационна годност. Наличието на храстовидна и дървесна растителност върху язовирните съоръжения и неизправността на основания изпускател не се оспорва от жалбоподателя като тези обстоятелства са установени от негови служители с цитирания по-горе Протокол № 05-ТП-09/13.09.2023г., съставен от негови служители. Следва също така, да се посочи, че наличието на съществени нарушения на административнопроизводствените правила обосновава нищожност на оспорения акт само ако те са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление, което в случая не се констатира.

Оспореният акт е издаден и при правилно приложение на материалния закон, както и в съответствие с целта му.

Безопасната техническа експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях,

както и контролът за техническото им състояние, се уреждат освен със Закона за водите, с Наредбата за условията и реда за осъществяване на техническата и безопасната експлоатация на язовирните стени и на съоръженията към тях /наредбата/. В чл.4, ал.1 от наредбата се посочва, че собственикът на язовира стопанисва, поддържа и осъществява техническата и безопасната му експлоатация, както и опазването на околната среда. Съгласно разпоредбата на чл.7 от Наредбата, той отговаря и за изпълнението на всички изисквания по ЗВод, както и за осигуряването на безопасната експлоатация на язовира. Когато собственикът на язовира и съоръженията към него, не покрива нормативните изисквания за оператор, той възлага стопанисването, поддържането и осъществяването на техническата експлоатация на лице, което отговаря на изискванията по § 1, т.95 от ДР на ЗВ /чл.4, ал.2 от наредбата/. Сигурност и дълготрайност на язовирните стени и съоръженията към тях, както и опазване на околната среда във връзка с тях се осигуряват от собственика/оператора посредством техническо обслужване, ремонти и реконструкции /чл.5 от наредбата/. По силата на предоставените права за стопанисване и управление, оператор на процесния язовир е жалбоподателят ДПУСЯ.

Съгласно чл.45 от наредбата сигурността на язовирите, язовирните стени и съоръженията към тях в условията на експлоатация се оценява чрез наблюдение и контрол на показатели за: 1. конструктивната им сигурност; 2. технологичната им сигурност; 3. влиянието им върху околната среда, човешкото здраве и материалните ценности. Според чл.46 от наредбата конструктивната сигурност е способността на язовирните стени, на съоръженията и основата им да запазват: 1. обща и местна якост, носеща способност; 2. обща устойчивост; 3. филтрационна устойчивост; 4. пукнатиноустойчивост; 5. коравина; 6. якост на умора; 7. мразоустойчивост; 8. корозионна устойчивост; 9. износоустойчивост; 10. температурна устойчивост; 11. устойчивост срещу биокорозия; 12. устойчивост на земетръс. Според чл.47 пък, технологичната сигурност е способността на язовирните стени и съоръженията към тях да изпълняват основните си функции според показатели за: 1. геометрично съответствие с проекта (кота било язовирна стена, най-висока кота противифилтрационно устройство, коти водно ниво, напор, наклони, пропускна способност и др.); 2. съответствие на свойствата на материалите (якост, водоплътност, градиенти на напора, коефициент на филтрация); 3. съответствие на състоянието на земната основа и бермите (напуканост, проникваемост, напрегнато-деформирано състояние); 4. проектния технологичен срок на експлоатация.

Съгласно разпоредбата на чл.190а, ал.1, т.3 ЗВод председателят на ДАМТН или оправомощените от него длъжностни лица имат право да дават предписания на собствениците на язовирни стени и/или на съоръженията към тях съобразно правомощията си по този закон и наредбата, включително за извършване на мерки и действия за изясняване на техническото състояние и на условията за експлоатация на контролираните обекти, с изключение на язовирите по приложение № 1 към чл.13, т.1, за намаляване на водните обеми, за което уведомява съответната басейнова дирекция, както и да определят срок за тяхното изпълнение.

С оглед установеното по делото за състоянието на процесния язовир, като констатациите на извършилите проверката на място лица не са оборени в хода на настоящото производство, съдът намира, че правилно е дадено предписание за извършване на ремонтно възстановителни работи, пряко относими към техническото и

експлоатационно състояние на съоръжението, както и премахване на храстовидната и дървесна растителност по язовирните съоръжения, с оглед осигуряване безопасната и ефективна експлоатация на същия, без застрашаване живота, здравето и имуществото на гражданите. Съгласно чл.28, ал.1 от наредбата видът, обемът и графика за извършване на ремонтните работи се определят от собственика въз основа на протоколите от прегледите за състоянието на съоръженията на язовирните стени или на предписанията, дадени от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор и комисията по чл.138а, ал.3 от Закона за водите. Невъзможност да се изпълни същото в определения срок не се твърди и не се доказва по делото. При установените по делото факти изводът на административния орган за осъществени материалноправните предпоставки за издаване на обжалваните предписания е правилен.

Предвид изложеното съдът намира обжалвания акт за законосъобразен, съответно подадената срещу него жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответниците се следват разноските по делото за двете съдебни инстанции в общ размер на 670 лева за заплатена държавна такса по касационното оспорване и юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ срещу задължителните предписания за язовир „Заминец – 19“, [община], Област В., с определен срок за изпълнение до 29.12.2023г., обективирани в Констативен протокол №03-01-45/13.09.2023г., съставен от старши инспектор И. Д. И. и главен инспектор И. А. С. – служители в Регионален отдел „С. България“-офис В. на Главната дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ да заплати на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор сумата в размер на 670 /шестстотин и седемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: